

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Șleahțițki Vitalie în numele inculpatului Verenchanskiy Aliy, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2016, în cauza penală, în privința lui

Verenchanskiy Aliy XXXX, născut la XXXXX, cetățean al XXXXX, originar din s. XXXX, r-nul XXXX, domiciliat în mun. XXXX, str. XXXX ap. XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 25.05.2016 pînă la 27.07.2016;

Instanța de apel de la 17.08.2016 pînă la 23.11.2016;

Instanța de recurs de la 11.01.2017 pînă la 08.02.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 27 iulie 2016, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Verenchanskiy Aliy a fost condamnat în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, inculpatul Verenchanskiy Aliy, într-un loc și timp nestabilit la moment de către organul de urmărire penală a dobîndit ilegal o cantitate nestabilită de substanțe narcotice sub formă de marihuană, dintre care o parte a consumat-o, iar o parte o păstra asupra sa în scop de înstrăinare.

La 25.02.2016, inculpatul Verenchanskiy Aliy, afîndu-se pe teritoriul mun. XXX în regiunea XXXX, avînd asupra sa substanțe narcotice sub formă de marihuană, ilegal a înstrăinat o cantitate din marihuana dată cet. XXXXXX, pe care ultimul a întrebuițat-o prin fumare fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 194 din 25.02.2016 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

La 25.02.2016 aproximativ la orele 12:40 cet. Verenchanskiy Aliy, afîndu-se pe str. XXXX mun. XXXX a fost stopat de către angajații de poliție a IP Bălți fiind suspectat în consum de droguri. Deoarece a apărut o bănuială că, cet. Verenchanskiy Aliy poate păstra asupra sa droguri a fost petrecută percheziția corporală, în cadrul căreia, în geanta pe care o avea la el au fost depistate și ridicate 16 pachete cu o masă vegetală mărunțită de culoare verde cu miros specific de droguri care a fost ridicat și sigilat cu ștampila MAI nr. 98 RM.

Conform raportului de expertiză nr. R-423 34/12/2 din 29.03.2016 masa vegetală uscată mărunțită de culoare verde ridicată prin percheziție de la cet. Verenchanskiy Aliy este marihuană cu greutatea de 36,8 gr., adică proporții mari, în care a fost depistat componentul narcotic activ tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice.

Marihuana este inclusă în lista Nr. 1, Tabel Nr. 1, Substanțe narcotice și psihotrope ce nu se aplică în scopuri medicale aprobată de Hotărârea r Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 și Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006.

3. Împotriva sentinței menționate, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Verenchanskiy Aliy să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În motivarea apelului invocă că, instanța de fond la stabilirea pedepsei, contrar prevederilor art. 75 Cod penal, nu a luat în considerație, gravitatea faptei și anume că, infracțiunea comisă de inculpatul Verenchanskiy Aliy conform prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, precum și nu a ținut cont de pericolozitatea faptelor comise, ori circulația substanțelor narcotice constituie un fenomen de sporire a nivelului criminalistic. În aceste circumstanțe, aplicarea față de inculpat a pedepsei neprivative de libertate contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri noi, după cum urmează:

Verenchanskiy Aliy Vasili se consideră condamnat în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i se aplică pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a dat aprecieri probelor prezentate de procuror prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Verenchanskiy Aliy, în limitele învinuirii formulate, în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal consideră că aplicând pedeapsa lui Verenchanskiy A. pentru infracțiunea comisă, instanța de fond n-a dat destulă eficiență prevederilor art. 90 Cod penal și neîntemeiat a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre

motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Instanța de apel a remarcat faptul că, în prezența aceluiași circumstanțe (căința sinceră), care au stat la baza examinării cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, instanța de fond a aplicat și prevederile art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune. La baza acestei concluzii instanța repetat a pus prezența în cazul supus judecării a circumstanței - căința sinceră.

Instanța de apel a conchis că, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum prevede art. 90 Cod penal, poate fi aplicată în cazul în care nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoarea. Instanța de judecată urmează să-și argumenteze soluția, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cerințe, ce nu au fost respectate în totalitate de către instanța de fond.

Totodată, un aspect omis de către instanța de fond la pronunțarea sentinței adoptate în latura penală, în partea stabilirii pedepsei îl constituie infracțiunea pentru care se face vinovat inculpatul, care interesează sub raportul pericolozității sociale decurgând, în primul rând din valoarea ocrotită de legea penală prin incriminarea penală a faptei comise de inculpat, iar în al doilea rând din împrejurările în care aceasta a fost comisă.

Ce ține de fapta și împrejurările în care infracțiunea a fost consumată, este de reținut că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 217/1 Cod penal, care atentează la securitatea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor.

Referitor la gravitatea faptelor comise se impune de a menționa că circulația ilegală a substanțelor narcotice constituie un fenomen de sporire a nivelului criminalității și descompunere a bazelor morale ale societății, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele comiterii infracțiunii. Or, infracțiunea comisă de către inculpatul Verenchanskiy Aliy este clasificată ca gravă și are un grad de pericol social-periculos crescut, deoarece inculpatul Verenchanskiy Aliy, desfășurând activitatea de circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, a pus în pericol viața și sănătatea altor persoane. Urmează a fi luată în considerație și modalitatea comiterii infracțiunii de către inculpat, care a repartizat masa vegetală uscată sub formă de marihuana în 16 pachete diferite cu mase aproximativ egale, în scopul de a facilita procesul de înstrăinare a substanțelor narcotice terțelor persoane, ceea ce în plus denotă caracterul social-periculos al faptei comise de inculpat.

În prezenta cauză, instanța de apel, a găsit întemeiate motivele apelului declarat de procuror și constată că, corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei.

Acestea fiind constatate, instanța de apel a conchis că infracțiunea comisă de către inculpatul Verenchanskiy Aliy constituie un grad sporit de gravitate, care nu

poate fi neglijat la stabilirea modului de executare a pedepsei, fiind absolut necesară izolarea acestuia de societate.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă inculpatului de către instanța de fond, nu este în acord cu principiul proporționalității, avînd în vedere pericolozitatea faptelor comise de inculpat.

În așa mod, ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii și gravitatea acesteia, instanța de apel a considerat că, la aplicarea pedepsei pentru infracțiunea comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal. Pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Inculpatul urmează se execute real pedeapsa cu închisoarea, pentru a asigura corectarea și reeducarea inculpatului și pentru a preveni săvîrșirea de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane, or, o pedeapsă mai blîndă nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, avînd în vedere că sancțiunea art. 217/1 alin. (3) Cod penal, prevede aplicarea obligatorie a pedepsei complementare, instanța de apel a stabilit inculpatului Verenchanskiy A. și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice.

Generalizînd cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că, pedeapsa închisorii este una echitabilă faptei comise și consecințelor survenite, care își va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît de către inculpat, cît și de alte persoane, motiv pentru care instanța de apel concluzionează asupra necesității casării sentinței instanței de fond în latura penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Șlehtițki Vitalie în numele inculpatului Verenchanskiy Aliy, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu modul de individualizare a pedepsei stabilită inculpatului, motivînd că, instanța nu a dat eficiență prevederilor art. 3, 4, 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal. De asemenea, inculpatul este la prima abatere și nu a avut anterior conflicte cu legea, a recunoscut vina și a colaborat cu organele de drept în vederea stabilirii adevărului, are loc permanent de trai, are la întreținere un copil minor, este încadrat în cîmpul muncii, or instanța de apel neîntemeiat a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și a aplicat pedeapsa privativă de libertate.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Șlehtițki Vitalie în numele inculpatului Verenchanskiy Aliy, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat, corect constatînd vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărîre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șlehtițki Vitalie în numele inculpatului Verenchanskiy Aliy, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, recurentul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a stabilit pedeapsa inculpatului, argumentând motivat în decizia sa.

Referitor la criticile recurentului precum că contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a condamnat inculpatul în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, limitele pedepsei de închisoare fiind reduse cu o treime din maximumul pedepsei (de 7 ani) și o treime din minimumul prevăzut de sancțiune (3 ani) ce constituie de la 2 ani la 4,8 ani închisoare.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Verenchanskiy Aliy de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute.

Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul menționează că, instanța de apel întemeiat a constatat că, prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei și de caracterul social periculos al infracțiunii săvârșite de către acesta.

Cît privește temeiurile invocate de recurent privind stabilirea pedepsei mai blînde, Colegiul penal le consideră neîntemeiate. Or, circumstanțele indicate în recurs (contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă), au fost luate în considerație de către instanța de apel la stabilirea pedepsei, fiindu-i numită inculpatului o pedeapsă echitabilă potrivit sancțiunii art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicînd din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Verenchanskiy Aliy pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită.

La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea inequitabilă a unei pedepse prea severe, deoarece la stabilirea pedepsei instanța de apel, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Șleahțițki Vitalie în numele inculpatului Verenchanskiy Aliy, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2016, în cauza penală, în privința lui **Verenchanskiy Aliy XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **07 martie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan